

Venezolansk emigrationskris?

Den internationella pressen har de senaste dagarna haft bilder på sina framsidor med vägar fyllda med tusentals ?venezolaner? som flyr ?Maduros diktatur?. Syftet är alltid detsamma: att visa upp Venezuela som ett kapsejsat land, med en ?migrations? och ?humanitär? kris. På det viset vill man rättfärdiga en militär USA-intervention, som nu kan stödjas av NATO sedan Colombia blivit medlem.

De visar vägar fulla med påstådda utvandrare och hävdar att ?Sedan 2017 har 2,3 miljoner venezolaner lämnat landet.? Det är mindre än 8 procent av befolkningen.

Samtidigt har länder som Colombia och Peru mer än 10 procent av sin befolkning utanför landet på grund av våld och det nyliberala system de lever i. I Colombia finns dessutom sex miljoner internflyktingar på grund av paramilitär och våld. 2010 levde 49 procent av Guyanas befolkning utomlands. För Jamaica är siffran drygt 29 procent, för El Salvador 23. Men i dessa fall säger inte bolagsmedierna något om kris.

De vill mata in våra hjärnor med ett förstört Venezuela så att de kan räkna med vårt godkännande och applåder när de invaderar Venezuela. Men det kommer inte att bli lätt då det finns närmare tio miljoner venezolaner som är organiserade för att kunna möta varje aggression.

De internationella bolagsmedierna har repeterat ?politisk kris?, ?ekonomisk kris?, ?humanitär kris? och nu ?utvandringskris?. Men de har misslyckats i samtliga med att få Venezuela på fall.

Venezuela och dess regering har undanröjt den ena efter den andra av alla ?rättfärdiganden? för en militär intervention. Varken jänkarna eller deras Lima-grupp vågar att genomföra den groteska planen för att de är rädda att förlora som de gjorde i Vietnam 1975, eller vid Grisbukten, Kuba 1961.

Desinformationsmedia vill få oss att tro att elände och fattigdom finns överallt i Venezuela. Men till och med Världsbanken uppger att fattigdomen omfattar 33 procent och extrem fattigdom 9 procent.

I nyliberala länder, made in USA, som Guatemala och Honduras är fattigdomen nära 70 procent! I dessa USA-stödda länder är 8 av 10 barn under fem år undernärda. Det är en humanitär kris. Varje timme mördas en person. När får vi se detta i rubrikerna?

För exakt 64 år sedan invaderade USA Guatemala. De avsatte den demokratiska regeringen under Jacobo Arbenz för ?brottet? att ha nationaliserat jord som plundrades av USA:s bananbolag. Invasionen rättfärdigades med att det var en humanitär kris orsakad av latent kommunism.

Vid denna tid hade den progressiva regeringen inte lyckats organisera befolkningen och därför kunde några hundra soldater störta

Arbenz. Men dagens Venezuela är inte Guatemala 1954.

Det som är uppenbart i denna påstådda emigrationskris är den servila underdånigheten hos regeringarna i Peru, Colombia, Brasilien och Chile. De är den korrupta kärnan i den så kallade Limagruppen, vars lydnad under USA gjorde att de öppnade sina gränser för fritt tillträde för ?hungriga? venezolaner. Peru kräver inte pass av venezolaner och garanterar ett års vistelse i landet utan så mycket som ett visum. Dessa regeringar trodde att den så kallade humanitära krisen snabbt skulle få Venezuelas regering på fall. Men nu är det dessa länder som öppnat sina gränser som fått problem med invandringen.

USA:s regering, som under många år släppte in alla kubaner som kunde ta sig dit i syfte att utnyttja dem politiskt mot Fidel Castro, har nu lämnat bördan av den venezolanska emigrationen på folken i regionen. Allt för att störta Maduro.

Resumen Latinoamericano 180824

<http://resumen-english.org/2018/08/venezuelan-immigration-crisis/>